

161

изработеното му с тънка резба кресло от орехово дърво. Жан стоеше и правен с величествената си осанка и гордо издигаше чело. Белите коси обграждаха като снежен венец червеното му лице. Ясносините му зеници гледаха ясно и прямо, право пред себе си.

— Чети, — каза кратко папата.

Секретарят разгъна пергаментата и почна:

pape  
In Dei nomine Amen. Anno Domini MCCX tempore Gregorii ~~Pape~~ noni et domini Frederici imperatoris. Indict. ij die V intrante mense aprilis. Actum infra Johannes de Brienne, filius Radis de Brienne...

След като изреди имената на договорящите и свидетелите, секретарят спря. Понс дьо Лион дигна ръка, че ще говори:

— От името на високия регент Нарис дьо Туси. Точка първа. Бароните на Константинопол молят високия господар Жан дьо Бриен да приеме венеца на империята, за да бъде настойник и поддържник на малолетния император Бодуен до навършването на двадесет годишната му възраст. Жан дьо Бриен ще носи титлата император и ще управлява властта докато е жив. След пълнолетието на младия Бодуен, Жан дьо Бриен ще получи като феодал кралство Никея и земите, които френските държат в Азия, с изключение на херцогство Никомедия, което ще принадлежи на Бодуеновата корона. А за своите лични наследници, Жан дьо Бриен ще може да избере между земите отсам или оттатък Босфора. Или Никея, или земите на Тодор Комнен, заедно със земите на деспот Слав, чак до Димотихон, Адрианопол, херцогство Филипопол и наследството на Стрезомир: Охрид, Скопие, Просек...

Папата се намеси. Лицето му бе строго и недоволено.

— А защо до Адрианопол само?

— От там почват земите на Иоан Асен и ние не желаем да влизаме в распри с него.

Григорий Девети сви вежди и млъкна. Понс дьо Лион продължи:

— Когато Жан дьо Бриен възвърне тези земи на империята и си из-